

Bilag 8

Børnesagens Fællesråd.

Danske Børnesagsarbejderes
Sammenslutning.

København, den 16. marts 1950.

Til det af landstinget nedsatte udvalg vedrørende forslag til lov om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg.

Børnesagens Fællesråd og Danske Børnesagsarbejderes Sammenslutning, der repræsenterer den private danske børneforsorg, tillader sig herved at henvende sig til det ærede landstingsudvalg, idet man ønsker at udtale, at man kan give sin tilslutning til de forslag til en forbedring af de private børneforsorgsinstitutioners økonomiske forhold, der er fremsat i forslaget til lov om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg. *Derimod kan man ikke være enig i nødvendigheden af at begrænse de private foreningers og bestyrelseres indflydelse på opdragelseshjemmenes ledelse i det omfang, som lovforslaget tilsigter.*

Da landsforeningen „Forebyggende Børneværn“ og den forebyggende børneforsorgs personaleorganisationer, Dansk Børnehaveråd, Dansk Fritidshjemsforening, Foreningen af Fritidshjemsarbejdere og Dansk Barneplejeråd, har ønsket selv at rette henvendelse til udvalget vedrørende de i lovforslaget indeholdte bestemmelse om de forebyggende institutioner, omfatter nærværende henvendelse alene den del af lovforslaget, der vedrører opdragelseshjemmene og foreningerne for børneforsorg.

Man kan ganske slutte sig til det i de indledende bemærkninger til lovforslaget og den til grund for dette liggende betænkning om børneforsorgsinstitutionernes økonomi af 2. februar 1950 udtalte om, at de nugældende plejepenge og faste statstilskud ikke er i stand til at dække institutionernes udgifter, og selvom der gennem en årrække er ydet meget betydelige ekstraordinære statstilskud, har institutionerne til stadighed måttet kæmpe med betydelige økonomiske vanskeligheder, der har lagt beslag på tid og kræfter, som burde have været anvendt til bedste for børnenes opdragelse. Man vil med glæde se, at der bliver skabt en sund økonomisk basis for institutionernes drift.

Da lovforslaget i det store og hele kun angiver rammerne for den fremtidige ordning, er det efter fællesrådets og sammenslutningens mening nødvendigt at betragte forslaget og de i betænkningen af 2. februar 1950 indeholdte udkast til bekendtgørelser, der udfylder lovens rammer, som en helhed, og man ønsker overfor det ærede udvalg at fremkomme med en række bemærkninger til dette komplekse af regler.

I lovforslagets ændringsforslag til § 166 er det foreslået, at der som nyt punktum i paragraffens slutning tilføjes: For hver anerkendt forening skal forefindes en af overinspektøren efter nærmere af socialministeren fattede retningslinier godkendt vedtægt.

Man forstår fuldtud, at der for hver anerkendt forening for børneforsorg skal forefindes en af overinspektøren godkendt vedtægt, men under hensyn til den indsats, der ydes fra foreningernes side, må man lægge den største vægt på, at